

Epistola Dedicatoria

O Francia
Palladium!

autem dixisse moriens bonus pater (Rex videlicet Hugo Capetius) O optime fili, (Robertus quippe) per Sanctam & indiuiduam Trinitatem te obtestor, ne quando animus subrepat acquiescere consiliis adulantium, vel muneribus donisq; venenatis te ad vota sua maligna adducere cupientium: ex iis Abbatiis, quas tibi post Deum perpetualiter delego. Neve animi leuitate ductus, quolibet modo distrahas, diripias, aut ira excitante dissipes. Specialiter verò tibi inculco, nullo pacto Ducem omnium, Patrem dico Benedictum, à te patiari diuelli. Illum apud communem Iudicem, salutis aditum, tranquillitatis portum, postq; carnis obitum, securitatis habiturus asilum. In hunc modum differit Polyhistor Cardinalis. Steritque: nam ipsiusmet verbis immorari delectat, ô Rex Inuictissime, Castissimâque Regina, contra diuersos impetus ventorum & fluminum Capetia domus, supra Benedicti Patris petram: permanens semper, si benè collocata fundamenta persistant, casura tunc certò, (omen infastum Deus auertat) si bases sanctæ (quod Superi abnuant) à fundamentis negligenter reuellantur.

Huius tanti Capetiæ stirpis protectoris corpus, Floriacense Cœnobium in Aurelianensi agro conseruat, indigno tanto
Prin

